

'Σ ΤΗΝ ΑΝΝΑ

Διονυσίῳ Μάρκαρῳ

Ἄννα, δύο χρόνια ἐπέρασαν
Σὰν ἀστραπή, ποῦ κείτεσαι 'ς τὸ μνήμα,
Ποῦ ὁ ἥλιος δὲ σὲ χαίρεται,
Ποῦ δὲ σὲ βλέπουν πλεῖα τ' ἄστρο, τὸ κύμα.
Ὁ λογισμὸς τὰ στήθη μου
Μέρα καὶ νύκτα ἀλύπτητα πληγώνει.
Θυμῶντας πῶς ἐπέρασαν,
Ποῦ κείτεσαι 'ς τὴ γῆ, δυὸ μαῦροι χρόνοι.

Τώρα κοιμᾶσαι ἀτάραχα
Γλυκὰ γλυκὰ 'ς τοῦ Χάρου τὴν ἀγκάλη
Κι' ὅλοι οἱ πιστοὶ λησμονῶσαν
Τ' ὥραϊο κορμί, τ' ὁλόμορφο κεφάλι.
Τὰ στήθη μου σπαράζουσιν
Θυμῶντας ταῖς ἡμέραις ποῦ περνοῦδες
Εὐτυχισμένη, ἀμέριμνη,
Καὶ τὴ χαρὰ τριγύρω σου σκορποῦδες.

Εἰς τὴ ζωὴ δὲν ἔμεινες
Μόνη ποτέ, καὶ τώρα 'ς τὴν ἐρμιά σου
Κανείς ποτέ δὲν ἔρχεται.
Ἄννα, ποῦ νῦν ἡ ἀσύγκριτη ὁμορφιά σου ;
Ποῦ νῦν οἱ νιοὶ ποῦ ἀγάπηδες ;
Ἐκεῖνοι ποῦ σ' ἀγάπησαν ποῦ νῦν ;
Γιατί 'ς τὸ χῶμα βοῦσκεσαι
Ὅλοι σκληρὰ μὲ μιᾶς σὲ λησμονᾶνε.

Κ' ἐσὺ ποῦ μέσ' 'ς τὸ μνήμα σου
Τὸν ὕπνο τὸ στερονόνε ἀποκοιμήθηκες,
Κι' ἀδιάκοπα μ' ἐμίσηδες
Κι' οὔτε στιγμή ποτέ δὲν μ' ἐλυπήθηκες.
Ἐσὺ ποῦ πάντα ἐγέλαδες
Μὲ τὰ πικρὰ καὶ μαῦρα βασανὰ μου,
Ἀσπικὼ ἀπὸ τὸν τάφο σου
Σ τὸ πεισμά σου νὰ ζῆς πάντα σιμὰ μου.

Τὰ χρόνια θὰ περάσουνε,
Ἡ γενεά σου θάνη ὅλην οδυμένη,
Κ' ἐσὺ μ' ἐμένα ἀχώριστη
Σφικτὰ σφικτὰ θὰ βοῦσκεσαι ἐνωμένη.
Σῶδοσε ἡ μάνα ἡ δύστυχη
Σπίθα ζωῆς ποῦ οδύστηκε μὲ μία
Κ' ἐγὼ σὲ φέρνω ἀτάραχος
Ὅλος χαρὰ εἰς τὴν ἀθανασία.

Πάντα ἐνωμένοι ἄς ζήσουμε
Κι' ἄς τρέχουμε 'ς τ' ἀπέραντο, 'ς τὴν κτίσι.
Μπορεῖ ἡ ζωὴ μου ἡ δύστυχη
Καιμιὰν ἡμέρα ἀνέλπιστα νὰ οδύσῃ.
Νὰ θάψῃ χερί ἀνθρώπινο
Δὲν εἴμπορεῖ τὴν φλόγα ποῦ μ' ἀνάφτει
Καὶ τὴ ζωὴ ποῦ σῶδοσα,
Μὰ τὸν καιρὸ θάχουμε νεκροθάφτη.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΡΤΖΩΚΗΣ

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ

Ἐπιγραφαὶ ἐκ Νάξου

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ
ΑΦΚΕΣΙΛΟΥ
ΧΑΙΡΕ

Ἀριστοκράτης
Ἀφκεσίλου [ς]
χαίρει.

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη εὑρίσκεται ἐν τῷ παρὰ τῷ χωρίῳ
Ἀγγίδι κήπῳ τοῦ κ. Ἰακ. Ἀλυσάφη. Φέρεται δὲ
ἐπὶ βάθρου ἀγάλματος ἔχοντος μήκος 0,40 καὶ ὕψος
0,22.

Ἐκ τῶν γραμμάτων φαίνεται οὕσα τῶν πρώτων
Ῥωμαϊκῶν χρόνων :

[Ο] Διόνυσος

Τὰ γράμματα τῆς ἐπιγραφῆς ταύτης εἶνε ἀρ-
χαῖκά. Φέρεται δὲ ἐπὶ μικρᾶς μαρμαρίνης πλακῆς
ἡρωτηριασμένης πρὸς τὸ ἄνω μέρος, ἀνευρεθείσης
πρὸ τινος ἐν τῇ θέσει Πολίχνη ὑπὸ τοῦ ἐργάτου Γ.
Σ. Καρεγγλᾶ, καίμενης δὲ ἤδη ἐν τῇ κατὰ τὸ χω-
ρίον Τρίποδες οἰκίᾳ αὐτοῦ.

Ἐν Νάξῳ

MIX. IAK. ΜΑΡΚΟΠΟΛΙΣ

ΠΑΙΓΝΙΑ

Τὸ πρόβλημα τῶν καρυδίων.

Εἰς ἓνα σάκκον περιέχονται καρύδια. Τὰ καρύδια
αὐτὰ δὲν εἶνε ὀλιγώτερα τῶν 4000 καὶ εἶνε τόσα ὥστε
ἂν τὰ μετρήσωμεν ἀπὸ 2 μένει 1, ἂν τὰ μετρήσωμεν
ἀπὸ 3 μένουν 2, ἀπὸ 4 μένουν 3, ἀπὸ 5 μένουν 4, ἀπὸ
6 μένουν 5, ἀπὸ 7 μένουν 6, ἀπὸ 8 μένουν 7 καὶ ἀπὸ
9 μένουν 8. Πόσα εἶνε τὰ καρύδια ;

Εἰς τοὺς πρώτους λύτας εἰς Ἀθηνῶν, ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν
καὶ ἐκ τοῦ Ἐξωτερικοῦ θὰ δοθῇ ἀπὸ ἓν καλὸν βιβλίον.

Λ Υ Σ Ι Σ

τοῦ ἐν δελίδι 272 προβλήματος

Οἱ τέσσαρες ἔλαβον ἀπὸ ἓν αὐγὸν καὶ ὁ πέμπτος τὸ
τελευταῖον μαζὶ μὲ τὸ πινάκιον.

Τὰς πρώτας ἐπιτυχεῖς λύσεις ἔστειλαν ἐξ Ἀθηνῶν :
Εἰρήμη Σ. Κέπιτζη, ἐκ Βόλου : Ἀνθοφόρος, ἐξ Ἀδρια-
νουπόλεως : Ἀνθός, ἐκ Σαμοκόφ : Κωνσταντινίδης καὶ
ἐκ Κωνσταντινουπόλεως : Β. Μαρᾶσσογλους.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

Δεξιόκαρδος

Κατὰ τὴν τελευταίαν στρατολογίαν ἐν Ῥωσίᾳ
ἐκλήθη ἐκ χωρίου πολωνικοῦ καὶ νέος τις Ῥωμᾶλέας
ὡς στρατευσίμος· οὗτος ἐξήγησε παρὰ τῆς ἐπι-
τροπῆς τὴν ἐξαίρεσίν του διότι ἔφερε τὴν καρ-
δίαν εἰς τὸ δεξιὸν μέρος. Πράγματι ἡ ἐξέτασις ἀπέ-
δειξε τοῦτο, ἀλλὰ μ' ὅλα ταῦτα δὲν ἐξηρέθη.

Θάνατοι ἐκ δηγμάτων ὄψεων

Οἱ ἐκδηγμάτων ὄψεων ἀποθνήσκοντες ἐν Ἰνδίας
συμποσύνται εἰς 20,000 ἐτησίως.